Leto III. V Celju, dne 17. junija 1908. Št. 25.

NARODNI LIST

Glasilo narodne stranke za Štajersko.

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Graška cesta štev. 1.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 16 vinarjev ena petit vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Glavni zbor narodne stranke 28. t. m. ob 11. uri dop. v Celju v „Narodnem domu“! — Vabila so razposlana!

K položaju na Spodnjem Štajerskem.

Pod tem naslovom je graška „Tagespost“ pretekli teden pisala članek o slovenskih razmerah na Spodnjem Štajerskem, kateri nas vzpodbuja, da pišemo sledeče vrstice. Nemški člankar govori v tem članku o napadih na Nemce, kterih napadov seveda ni, ker je ravno nasprotno resnica, da Nemci tu domače Slovence s pomočjo vlade silovito oškodujejo na vseh koncih in krajih. Neodkrit in neresničen je dopisnik tudi, v kolikor pravi. da je naša duhovščina spodnještajerskemu nemštvu nasprotna ali celo škodljiva. Iz celega članka odseva poziv na naše škofe in druge duhovske oblasti, naj bi vplivale na duhovščino, da še v večji meri pospešuje oslabljenje slovenstva na Spodnjem Štajerskem, nego to naša duhovščina s svojim slovenskemu napredku nasprotnim postopanjem zadnja leta že itak stori.

Če naše politične razmere zadnjega leta pretehtamo, vidimo, da se nemštvu še nikdar ni tako dobro godilo nego v ti dobi boja duhovščine zoper slovensko napredno prebivalstvo, ktero je od nekdaj edini pravi bojevnik za pravice slovenstva na Štajerskem. Že dolga leta sicer klerikalizem na Štajerskem za Slovence ni nič dobrega storil, pa pustil je vsaj našo naši duhovščini pokorno inteligenco v miru, da je mogla tu in tam kak naroden uspeh doseči. Sedaj duhovščina na eni strani nič ne stori za slovenstvo, na drugi strani pa še slovenski napredni živelj, od katerega edinega je napredek slovenstva odvisen, besno napada. Odkar deluje na Spodnjem Štajerskem duhovščina pod letečo frazo kmečke zveze, je njen prvi in glavni smoter izobraženim in od duhovstva neodvisnim Slovencem vsak vpliv izpodkopati, s čemur dela nemštvu največjo uslugo.

Kdor pozna duh, ki vlada med naduto mariborsko duhovščino, prav dobro ve, da ista smatra in v medsebojnih pogovorih tudi naravnost naziva izobražene Slovence kot nekako ubogo okuženo družbo, okuženo z modernim napredkom ali, kakor oni temu pravijo, z „liberalizmom“. Kar je domišljavemu častniku v vojaški družbi zaničljivi pojem „civilist“, četudi je ta duševno stokrat vzvišen nad kritikom, to je naši novodobni zelo ošabni duhovščini pomilovanja vredni slovenski izobraženec, bodisi da ga je okužilo vseučilišče ali svetovna skušnja ali pregrešna moderna knjiga ali jednak časopis.

„Slov. Gospodar“, ki je tuintam precej odkritosrčen, naravnost uči svoje kmete, da je tak „liberalec“ hujši nego stekel pes in pravi ob drugi priliki, da velja nasproti tem Slovencem neizprosno geslo: „propast“. Izvzeti so le kaki Vrstovški, Foni, Majceni, Kostiči in drugi spokorjeni liberalci. Dočim naša duhovščina dela v Celju, v Mariboru in po deželi najzagrizenejšim Nemcem in celo verskim odpadnikom take poklone, da je včasih nevarno, da bi si kak naš duhovnik ob taki priliki od same prijaznosti križ zlomil, smo mi slovenski „liberalci“ tako globoko zaničevani, da nam kak Cestnik ali Fon javno na ulici komaj prijazen pozdrav vrne ali nas pa sploh ne spozna več, četudi se je svoj čas z nami tikal. Dr. Korošec na Dunaju ne občuje s slovenskim poslancem in svojim bratrancem, s katerim ga je prej vezalo najtesnejše pobratimstvo, z dr. Plojem.

Dovolj tega! Vsak otrok vidi iz tega, da našim duhovnikom in drugim klerikalcem ni več Nemec nasprotnik, slovenska inteligenca je oni sovražnik, kateremu velja — propast. Nemci, ki to prav dobro vedo, se torej zelo nerodno hlinijo, če pišejo v „Tagespošti“, da jim je slovenska duhovščina sovražna. Mi prav dobro razumemo, da Nemci s tem nemško navdahnjenega škofa v Mariboru vabijo, naj vspodbuja duhovščino k še večji prijaznosti nasproti nemštvu in k napadom zoper edino slovensko narodno inteligenco.

In temu se je že prej ugodilo nego je „Tagespost“ svojo željo izrekla. Klerikalni listi naravnost smešijo obrambo slovenskih narodnih pravic, za ktere se je n. pr. potegnil v državnem zboru z vso vnemo narodni poslanec Roblek. Dr. Korošec se mora boriti zoper Wahrmunda in pogrevati druge zadeve, ki nas Slovence k večjemu oddaljeno in posredno dotikajo. Če narodni poslanci svojo dolžnost store, „Slov. Gospodar“ ne najde izraza soglasja, ampak molči ali pa smeši. Spodnještajerski in drugi Nemci se zoper tako duhovniško slovensko politiko pač nimajo pritoževati.

Za nas pa iz vsega tega sledi en nauk. Organizacija Slovencev v narodni stranki je danes in v prihodnje tem nujnejše potrebna. Edino v našem taboru se za slovenstvo odkritosrčno deluje, četudi klerikalizem te uspehe slabi. Tudi v neklerikalnih vrstah spodnještajerskih Slovencev, v vrstah politikov polnih žepov, se nam prijazno namiguje ne se ustavljati mogočnemu klerikalizmu. Toda mi bi bili neprijatelji naroda, če bi tem glasovom sledili. Klerikalcem vso moč prepustiti bi pomenilo slovenski narod prodati iz ozira osebnih koristi. Kolikor so klerikalci danes narodni, so le iz praktičnih ozirov, ker je ‚paganska‘ ideja narodnosti še tudi pri Slovencih na toliko dobrem glasu, da tudi klerikalec ni varen svojih uspehov, če se ne obleče tu in tam v obleko narodnjaka. Kdor pa hoče spremembo položaja na Spodnjem Štajerskem v korist Slovenstva, mora

LISTEK.

Kovač Janž.

Črtica. — Spisal Stanko Svetina. (Konec.)

„Ne vprašam po denarju, vprašam po dobri gospodinji, in to je Mina“, je rekel Janž s povdarkom in je sedel za mizo.

Molčali so sedaj vsi trije. Stara dva sta zopet prebirala jagode na molku, on je gledal skozi okno v pusto vreme.

Nebo je bilo skoro pri zemlji in iz megle je začelo pršeti, kakor drobne deževne kaplje. Vas v dolini je bila mirna in tiha kot bi umrli njeni prebivalci in jata vran je žalostno krokaje hitela nad njo proti gozdu v daljavi.

„Ne vem, ali ne moreta spoznati, da mi je res treba žene, ali kaj“, je začel zopet Janž in je nejevoljno pogledal stara. „Res je, da je sedaj huda za denar, ampak če pomislim, je vendar bolje, da pride k hiši pridna in delavna ženska, kot pa petična in zapravljiva.“

Stara sta molčala in molila naprej. Jagode na molkih so rožljale, ura na steni je tiktakala, na peči je predel mršav maček. Janž je vstal, obul škornje z visokimi golenicami, oblekel je pražnjo suknjo, vzel izpod zglavja svoje postelje mošnjiček in ga potisnil v žep.

„Kam greš sedaj?“ ga je vprašala mati in je prenehala moliti. Tudi starec je prenehal.

„K županu grem“, je odgovoril Janž in si je zapenjal suknjo.

„Kam gre?“ je vprašala mati in je pogledala moža.

„K županu, je rekel“, odvrnil je stari in je zapodil z roko muho, ki mu je silila v obraz.

„U-uh! Po kaj pa k županu? Vprašaj ga, čemu k županu. U-uh, k županu gre najbrže zaradi, u-uh, zaradi ženitve.“

„Pa ravno zaradi ženitve grem, da vama povem!“ je rekel Janž skoro jezno, odprl je vrata in je šel.

Počasi je stopal po holmu nizdol, nekoliko upognjen. Dež je bil ponehal in megle so se trgale ob gričih in plavale kot rjuhe proti gozdovom in so se izgubile v njih. Solnce se je pokazalo na nebu, vse solzno in objokano, in željno je pila zemlja gorkoto. Iz slamnatih streh vaških hiš v dolini se je kadilo in se je leno dvigalo v zrak, Drevesa so trepetala in stresala z listov košatih vej biserne kapljice.

Stopal je počasi, z umerjenim korakom in je mislil o stvari natančno, kako se je vršila, od začetka pa do zdaj. Lepo je šlo vse, brez kakih ovinkov ali zaprek, od njene strani namreč. Pogovorila sta se z Mino, kakor se pogovori v jednakih slučajih. Ženske pa so začele stikati glave pri vaškem vodnjaku in so pretresovale novico in odkimavale, češ da je vse neumnost. On se ni nič menil za nje, prav nič, in tudi za njih klepetanje se ni menil.

Nič drugače ni bilo z moškimi. Skoro jezni so bili, ko se slišali novico, zakaj imeli so Janža za drugačnega.

„Kaj mu je bilo tega treba“, so govorili in majali z glavami. „Prileten je že, pa začne noreti.“

Tudi te in jednake govorice, ki so mu prišle na uho, ga niso nič vznemirjale.

Dospel je v vas. Nejevoljni obrazi so ga gledali povsod in tupatam so se ozirali za njim, ko je šel mimo hiš. Ne vem, zakaj se tako zanimajo zame“, je zamrmral in je stopil v krčmo na koncu vasi. Kupil je vina, zavezal je steklenico v rdečo ruto in je šel k županu.

Krajček — če se ne motim, je ravno eno leto preteklo, odkar je postal župan, ko je namreč odložil to občinsko čast Blažic, njegov sosed — je sedel za mizo in je nekaj pisal. Počasi je drsalo pero po papirju, zakaj roka njegova ni bila vajena peresnika, kakor ga je vajena roka pisarniškega pisača.

„O Janž, kaj pa ti?“ se je začudil Krajšek in je prenehal pisati. „Veš, odkar sem župan, te ni bilo videti pri meni. Živine nimaš, da bi prišel po potni list. No, pa saj jutri ni nikjer semnja v bližini, če vem dobro.“

Janž je odvezal ruto in je postavil steklenico z vinom na mizo. Nato je sedel na klop pri peči, vzel iz notranjega žepa suknje pipo, natlačil je v njo tobaka in je prižgal. Nerodno se mu je zdelo, ko je župan tako začel, „Najbrže že ve, kujon, pa se samo tako dela“, je pomislil in je nejevoljno pogledal nanj, ki je sedel za mizo, s komaj vidnim nasmeškom na obrazu. Toda ni hotel takoj s stvarjo na dan in je pričel z uvo-

brez sramežljivosti in z odkritim slovenskim narodnim programom pred javnost. To bode vsikdar storila narodna stranka. Na delo narodnjaki v tem smislu!

Interpelacija

poslanca Robleka in tovarišev na ministra za notranje zadeve, dalje na pravosodnega, finančnega in trgovskega ministra.

Radi od c. kr. uradov izvrševanega kršenja zakonov in pravice slovenskega naroda do rabe svojega jezika v uradu, se je pritožila opetovano občina Kokarje v gornjegrajskem okraju na Štajerskem. Na veliko število teh pritožb pa še do danes ni dobila nikakšne rešitve.

(Tukaj je navedenih 24 pritožb na ministerstvo za notranje zadeve, 2 pritožbi na pravosodno, 1 na finančno in 1 na trgovsko ministerstvo, torej skupaj 28 pritožb, katere — dasi datirajo posamezne že iz l. 1906. — še do danes niso rešene.)

Vse te naštete pritožbe so do danes še nerešene.

Ker se to zavlačevanje rešitve nikakor ne da in ne more opravičiti, je pač sum utemeljen, da se hočejo navedeni uradi rešitvi sploh odtegniti.

Takšno postopanje more pač v slovenskemu narodu utrditi zavest, da sedanji vladni sistem namenoma in načeloma prezira in tepta po zakonih zajamčene pravice slovenskega naroda do rabe svojega jezika.

Podpisani stavijo torej vprašanje, je-li njihovim ekscelencam, ministrom za notranje zadeve, za pravosodje, za finance in za trgovstvo goraj navedeno zavlačevanje rešitev že davno vloženih pritožb znano, in kaj nameravajo ukreniti, da se te rešitve nemudoma izdajo ter da se upelje tudi pri omenjenih uradih redno poslujoče uradovanje.

Iz političnega sveta.

Kranjski deželni zbor bo — kakor se poroča — sklican na dne 19. t. m. k dvadnevnemu zasedanju. Gre se za razpravo o novem volilnem redu in za njega sprejetje. Potem se razpišejo baje volitve za nove mandate.

*

Angleški kralj Edvard je imenoval ruskega carja Nikolaja za admirala angleške mornarice.

*

Angleški kralj in ruski car sta se sešla pred dobrim tednom v Revalu. Sestanek ima velik političen pomen. Angleški kralj vedno išče novih stikov z raznimi evropskimi državami — proti Nemčiji. Iz gospodarske konkurence med Anglijo in Nemčijo nastane v doglednem času krvava vojska, tako pravijo splošno poznavalci razmer. In zato je prijateljstvo, ki se je sklenilo med Rusijo in Anglijo, velikega pomena. Železen obroč se kuje krog Nemčije.

*

Ogrski državni zbor je v soboto 13. t. m. sprejel zakonsko predlogo glede zvišanja davka na špirit.

*

Italija prerokuje vojno z Avstrijo. V laškem parlamentu razpravljajo o novih železnicah. Poslanec Felissent je zahteval, naj se pri tem misli v prvi vrsti na obrambo deželne meje proti Avstriji ter se dogradite dve progi do meje. Govornik se je skliceval na to, da ima Avstrija za slučaj vojne šest železniških zvez, Italija pa le tri. Kaj pomagajo utrdbe, ako ni mogoče pravočasno prispeti z vojaštvom do njih. Govornik je izjavil, da se mora Italija pripraviti, da bo z mirno vestjo zrla v bodočnost. Ministrski predsednik Giolitti: „Sanjate z odprtimi očmi". — Felissent: In vi, gospod ministrski predsednik, sanjate z zaprtimi očmi. Mislite resno in vestno, zakaj bližajo se težki časi, ne sanjajte ne z odprtimi, ne z zaprtimi očmi.

*

Hrvatski ban Rauch — izgublja glavo. Obdržal bi se rad na vsak način na banski stolici, pa nobena hrvatska stranka izven klerikalcev ga ne podpira več, nasprotno ga zaradi njegovih protinarodnih in protipostavnih dejanj ljuto napadajo. Jasno je, da se držati ne more, zato izgublja glavo. To kaže med drugim sledeče: Pred dobrim tednom je bil poklican k ogrskemu ministerskemu predsedniku Wekerlu; izjavil je tam, da se nadeja, da se bo do jeseni sporazumel s koalicijo. Kmalu nato je bil pozvan k cesarju; izjavil je tam, da se nadeja, da bo do jeseni uničil koalicijo. To se pravi z drugimi besedami: v jeseni baron Rauch: adijo!

*

Volilna reforma na Ogrskem. Poroča se, da je minister grof Andraš že izdelal načrt za novo volilno postavo. Mandati se pomnožijo baje za 40.

*

Dvajsetletnico vladanja je obhajal dne 15. t. m. nemški cesar Viljem.

*

Cesarske slavnosti na Dunaju minoli petek so bile po svojem obsegu velike, vendar ne takšne, kakor so to višji krogi pričakovali. Na tem nič ne spremeni dejstvo, da so se tam pokazali tudi „Kranjci" (o Slovencih ni bilo govora!). Bila je to velika parada, ki je stala več milijonov. Kakor smo itak sporočali, je spočetka cesar sam bil nasproten takim slavnostim, pa so ga višji krogi in dunajski krščanski socijalci pregovorili. Sprva je cesar sam hotel, naj se njegov jubilej proslavlja s človekoljubnimi deli. No končno je vendar prišlo do velike parade, velikaši so se nekoliko pozabavali in navžili, med tem ko siromaki gladujejo. Milijoni so se izmetali na cesto, namesto da so se uporabili v korist naroda. — Kar se tiče posebej udeležbe „Kranjcev", poroča „Slovenec", da se je najbolj dopadla skupina „zeleni Juri". Torej paganski običaj! Aj, aj!

*

Bosna v — Aziji? Kakor bajke se nam zdijo dogodki, ki so se zvršili nedavno v Bosni: Socijalnodemokratična stranka tamkaj je hotela v Sarajevu prirediti občni zbor odposlancev iz cele dežele. Dolgo je trajalo, predno se je ta po raznih šikanah vlade dovolil. (Govorniki so morali predložiti prej celo spisane govore!) Konečno se je zbor dovolil. A komaj so začeli in je eden govornik naglašal, kako vlada preganja organizirano delavstvo, že je vladni zastopnik razpustil shod. Ker se zborovalci po mnenju policijotov niso dovolj hitro razšli, so prijadrali policisti na nogah in na konjih z nabasanimi samokresi in na barbarski način razganjali zborovalce. Vodja policijotov na konju je zaklical svojim: „Le pobijte to prokleto bagažo! Jaz jim že pokažem, kako se delajo kongresi in revolucije!" — Človek se čudom praša, ali res vlada v Bosni avstrijska vlada — ali pa je morda zašla Bosna nakrat pod najhujše azijatsko nasilstvo?!

Štajerske novice.

Ustanovni občni zbor „Zveze narodnih društev za Štajersko in Koroško" se vrši dne 28. t. m. ob 4. uri v Narodnem domu v Celju. Pozivljamo odbore onih društev, ki dozdaj pristopa še niso prijavila, da to nemudoma store in vsa društva pozivljemo, da odpošljejo vsako vsaj po 1 delegata. Ta poziv velja vsem bralnim in izobraževalnim društvom, čitalnicam, sokolskim društvom, požarnim brambam, pevskim društvom, športnim društvom, — sploh vsem nepolitičnim narodnim društvom. Naprej na polju organizacije prosvetnega dela! Zadeva je nujna, zato naj odbori posameznih društev nič več ne odlagajo!

Zadružna zveza v Celju in koroški Slovenci. Pod tem naslovom zadnji „Slov. Gosp." hujska koroške Slovence zoper celjsko zadružno zvezo ter našteva njene „grehe", katerih prvi in glavni je, da je celjska zveza baje „v službi narodne stranke". Da je to drzna laž in podlo obrekovanje človečeta, ki razmer ali ne pozna ali jih na glavo postavlja, je očividno za vsakega objektivnega presojevalca. Pa kaj „Gospodarju" in njegovim pisačem vse to, da le dosežejo svoj namen, ki je: odbiti nekaj koroških posojilnic od celjske zveze in jih pridobiti za štajersko podružnico ljubljanske duhovniške zveze. Zato snubitev. Da se jim pri znanem terorizmu, ki danes vlada med duhovščino, pri nekaterih to posreči, smatramo sicer za gotovo stvar. Pri mnogih koroških posojilnicah imajo pač prvo in glavno besedo dukovniki, ki se morajo klanjati Korošec-Brejčevi komandi. In Koroščevo načelo nasproti duhovnikom, ki se v politiko nočejo mešati, je znano: preko njihovih glav in trupel! Zato bo terorizem uklonil marsikaterega. Koliko

---

dom, kar je navada dolenjskega kmeta, ako hoče povedati kaj važnega. Natančno ti ve načrt, po katerem pride do zaželjenega in tudi vsaka beseda je na svojem mestu.

„Pijte, oče, dobro vino je!" je nagovoril Janž in je pogledal v tla.

„Tako, tako; ali si ga meni prinesel?"

„Vam, oče Krajček. — Človek si ga mora tudi včasi privoščiti, zakaj bi samo vedno trpel?"

Župan je šel k omari, odprl jo je in je vzel iz nje kozarec. Natočil je vina vanj, izpil ga je in si obrisal z desnico usta.

„Dobro vino, res. Kaj sem že hotel reči? — Praviš, da trpiš?"

„Saj veste, da sem sam in za tistih par grošev, ki jih dobim od kovačije, delam in delam, trpim in trpim. In potem moram opravljati še druga opravila v hiši. Tako moram tudi kuhati zase, za očeta in za mater in, saj veste, tudi tisto njivico tam za hišo — sicer je majhna, ampak kolikor toliko je je — tudi njivo moram obdelovati sam, čisto sam", je govoril Janž in je še vedno gledal v tla.

Županu se je zopet pokazal na licu nasmešek, kakor prej, a je kmalu zginil. Natočil si je vdrugič vina in ga je izpil. Janž je potegnil še parkrat iz pipe, nato je iztrkal pepel in pljunil v kot. Ozrl se je na župana in se je skoro zmedel.

„Veste, oče Krajček, že prej sem vam bil povedal, da sem sam in da veliko trpim. Zadnji čas sem se pa premislil, da namreč ne ostanem več sam, ampak da se — oženim. Tako sem se premislil in vem, da bi ne bilo napak, če to storim. Zato sem prišel danes k vam, da mi poveste in razložite svoje mnenje in da privolite v ženitev", je rekel Janž in si je oddahnil: „Tako je, oče župan!"

Krajček je nekaj časa molčal, potem pa je vstal izza mize in stopil k Janžu.

„Oženiti se misliš, a?" ga je vprašal.

„Mislim se, z Zemljanovo Mino."

„Z Zemljanovo, praviš? Ti, ali si dobro premislil, predno si sklenil storiti ta korak? Ali veš, koliko ima dote?"

„Ni to glavno, dota, — sicer je dandanes denar res stvar, brez katere človek ne more dobro živeti — in vem, da je ne bo imela. Ampak če je gospodinja pridna, potem res ne vem, čemu bi vpraševal po doti. Saj tudi jaz nimam denarja; no, tisti soldi, kaj pa je to?" je vskliknil Janž nejevoljen, ko je videl, da ne gre vse tako gladko, kakor si je predstavljal prej sam.

„Vidiš, Janž, saj ravno to je. Ti nimaš denarja in Mina ga tudi nima. Kaj pa bi bilo na primer, če bi umrl — česar naj te pa Bog ovarje v teh letih, ko si še trden — in bi se potem začela revščina? Janž, potem mora občina skrbeti za tvoje in ljudje bi se jezili in kazali za menoj: ‚Glejte ga, zakaj je dovolil!' So že taki ljudje, veš Janž!" mu je razkladal Krajček resno in premišljeno.

„Torej to se pravi po domače, da ne privolite v ženitev?" je vprašal Janž.

„To ni res. Jaz že privolim, če bodo zadovoljni s tem tudi drugi. Sklicati moram zato sejo veš. Sam ne opravim ničesar v takem slučaju. — Kaj pa Zemljanova pravi? Ali je zadovoljna? Kajpak, saj mora biti. Osobenka je, in dobro se je seveda primožiti k hiši. Dolga menda nimaš nič, ali ne?"

„Nimam ga", je odgovoril Janž zamišljeno in je prijel za kljuko pri vratih.

„Lepo je bilo od tebe, Janž, ko si mi prinesel vina — zahvalim se ti zanj — ampak če hočeš kaj opraviti (tu se je sklonil župan h kovaču in mu pošepnil na uho), pojdi takole k občinskim odbornikom, če se hočeš namreč res oženiti. Ako bodo drugi zato, jaz se ne bom protivil, Janž, jaz ne!" je rekel Krajček in je stopil s kovačem v vežo.

*

Tako se je zgodilo, da je prišla na kovačijo na holmu osobenka Zemljanova Mina kot žena kovača Janža.

Vršilo se je vse brez hrupa in šundra, zakaj Janž je bil varčen, in ljudje v dolini so govorili, da ni bilo v vasi med njimi že od nekdaj ne take poroke. Navajeni so bili vina ob takih časih in gostij in plesa. Janž je rekel: „Malo, ne veliko". In pri tem je ostalo. V krčmi so pili zmerno, navadno kosilo so imeli in nato je peljal svojo ženo na dom. Ženske so mežikale skrivnostno, možje so kimali in zmigavali z ramami. „Ne bo se ji godilo dobro", so govorili.

Najprvo je bilo Mini potreba, da se kolikor toliko sprijazni s starima, zakaj ona si nista mogla

pa je dati na „Gospodarjeva“ obrekovanja, to je povedal na občnem zboru celjske Zadružne zveze dne 13. t. m. v Mariboru zastopnik boroveljske posojilnice g. Turk. O tem govorimo itak na drugem mestu. — Nimamo naloge in tudi ne pooblastila, braniti celjsko zadružno zvezo pred gospodarjevimi infamijami. V zabavo našim čitateljem naj natisnemo samo dva stavka iz celih litanij: „Mi bi ne imeli nič proti temu, ako bi nasproti kapitalističnim Schultze-Delitschevkam ustanavljala (celjska zveza!) rajfajzenovke, ker to delo se mora pri nas povsod izvršiti, da postane ljudstvo deležno vseh ugodnosti, katere nudijo le rajfajzenovke.“ A propos, gospodje: kdo je pa ustanovil v Celju in v Mariboru nasproti „kapitalističnim“ posojilnicam ne rajfajzenovke, ampak čisto navadne kapitalistične posojilnice? Menda vendar dr. Korošec in „njegova“ kmečka zveza, in — kolikor nam je znano — za to, (kakor se je dr. Korošec sam izrazil!) „da ima kmečka zveza kot politična stranka tudi svojo denarno organizacijo, a ne iz potrebe!“ — Kje so pa v Celju in v Mariboru rajfajzenovke, gospodje? Ali jih tam ni treba proti kapitalističnim (tudi Vašim!) posojilnicam? Dalje pravi: „Ustanavljanje rajfajznovk proti rajfajznovkam pa dokazuje, da navajajo pol. nagibi narodno stranko k ustanovitvi.“ In sedaj si poglejmo, koliko rajfajznovk je celjska zadružna zveza (ne pa narodna stranka!) ustanovila proti klerikalnim in nasprotno. Oglejmo si 6 krajev, v katerih obstojita po 2 posojilnici: Št. Juri ob Taboru, Loka pri Zidanem mostu, Št. Peter v Sav. dolini, Petrovče, Ptujska gora in Poličane. Gospodje, poglejte v zadružni register pri pristojnih okrožnih sodiščih in našli bodete dejstvo, da so bile za vse te kraje rajfajzenovke, ustanovljene od celjske zadružne zveze, prej registrirane nego one ljubljanske duhovniške zadružne zveze. Kdo torej ustanavlja proti obstoječim rajfajzenovkam bojne posojilnice? Odgovor je na dlani. — H koncu še eno besedo: Celjska zadružna zveza ima pri vseh svojih neštetih ustanovitvah le malo zavodov, ki bi že pri rojstvu umrli ali pa pozneje prišli na smrtno posteljo. Vsled nepoštenosti vodilnih oseb v enem ali drugem zavodu se to pač lahko zgodi in tega ni toliko pripisovati na rovaš zadružnim zvezam. Toda da bi ustanavljala posojilnice, kjer za to ni dana krajevna potreba, in da bi pustila potem te posojilnice umreti ali umirati, tega celjska zadružna zveza še ni storila. Pač pa delajo to ponekod naši politikujoči duhovniki iz strankarskih namenov, in tako se jim rado zgodi, da takšne posojilnice, (kakor v Šmartnem pri Celju) pri rojstvu umrejo ali pa (kakor v Št. Vidu pri Grobelnem) leže na smrtni postelji. — Takšno gospodarsko delo zmore edino v strankarski strasti zaslepljeni politikujoči duhovnik, nikdar pa resen narodno-gospodarski delavec!

Občni zbor celjske Zadružne zveze se je vršil dne 13. t. m. v Mariboru ob lepi udeležbi Zastopane so bile štajerske, koroške in 1 kranjska zadruga. Posebno nas je veselilo, da je bilo zastopanih 6 koroških zadrug vkljub temu, da je „Slov. Gosp.“ še dan pred občnim zborom na najdrznejši način šuntal baš koroške posojilnice proti celjski zadružni zvezi. Zastopnik posojilnice v Borovljah je tudi na občnem zboru razkril lažnivo pisavo „Slov. Gosp.“ glede boroveljske in glinjske posojilnice. Občni zbor se je zvršil brez nepotrebnih fraz dostojno in je razprava izvzemši nekatere podrobnosti, ki niso spadale na zborovanje in bi bile bolje izostale, bila povsem stvarna. Poročilo načelstva je pregledno in vseskozi temeljito podal ravnatelj g. Franc Jošt in videli smo pred sabo lepo sliko uspešnega dela zveze v pretečenem letu, pa tudi načrt dela za bodočnost. Na podlagi dejstev se je tudi pokazalo, kako neosnovani, brez primere nedostojni, za napredek Slovenstva naravnost pogubni so v novejšem času se zopet množeči napadi klerikalnega časopisja na zadružno zvezo in posamezne njene funkcijonarje. Pokazalo se je, da celjska zadružna zveza slejkoprej stoji na stališču, da je gospodarsko cepljenje slovenskega naroda le temu v pogubo, in da na gospodarskem polju mora priti tudi pri nas zopet — kakor je to pri Čehih in Nemcih — do skupnega dela. Občni zbor sam je pa tudi pokazal, da mora v vodstva posameznih članic priti še več duha skupnosti, več zadružnega duha; s tekom časa se mora streti v posameznikih ona samoljubna kljubovalnost, češ: mi smo ustvarili to in to, kaj bote vi z nami komandirali. To ni duh skupnosti, to ni sredotočno, ampak sredobežno delovanje. — Dovolj tega! Opozarjamo resno gotove kroge, da se vživijo v duk in tok časa, naj ne zastavljajo zadružnega voza namesto da ga pomagajo voziti naprej. Šele potem bo zadružna ideja zmagonosno prodirala po slovenskem Štajerskem in Koroškem. V načelstvo in nadzorstvo so bili izvoljeni zvečine dosedanji funkcijonarji. Predsednikom je voljen zopet g. Miha Vošnjak, ki tako stopa že 26. leto na čelu našega zadružništva, I. podpredsednik je g. dr. Vrečko, II. g. dr. Jurtela; člani načelstva so gg. Fr. Jošt, dr. Kukavec, Lapajne, dr. Ploj, Ivan Rebek, Franc Roblek in dr. Rosina. V nadzorstvu so pa gg.: dr. Brenčič, dr. Božič, Brezovnik, Eller, Ferlinc in Kunej Beno. — Prepričani smo, da naši somišljeniki vedo ceniti veliki pomen zadružnega gibanja, ki je pogoj gospodarskega napredka Slovencev. Pozivljemo jih, da povsod posvetijo svoje najboljše moči zadružni zvezi in ji gredo povsod radevolje in z vnemo na roko. Napredek zadružne zveze celjske pomeni ojačenje naše narodne sile, ojačenje naše odporne sile nasproti vsem tujim vplivom. Somišljeniki, naprej na polju gospodarskega dela!

„Zveza slovenskih mladeničev“ in njeni odborniki. Pater Korošec je torej z velikim pompom ustanovil v Ljutomeru „zvezo slovenskih mladeničev“. Dal je izvoliti tudi odbor, dasi je zveza le privesek krščansko-socijalne zveze. S tem je povedano dovolj. Kaj so krščanskosocijalni kurzi, to smo dovolj jasno razložili že lani. Učilo se je tam fante. kako se mora na shodih nasprotnike ven metati itd., učilo se jih je naravnost pretepanja. Na nešteto „lepih“ sadov teh kurzov smo že imeli priliko pokazati. Ti krščansko-socijalni kurzi in njih prirediteljica krščansko-socijalna zveza sama le okužujejo in nravno kvarijo našo mladino. Isto bo se pokazalo pri Koroščevi zvezi slov. mladeničev. Saj sedi že v odboru človek, ki je pravi vzor takega krščansko-socijalnega mladeniča. Voljen je v odbor tudi „mladenič“ Žličar iz Sv. Jurja ob j. ž. Nedavno so se tam „katoliški“ fantje med seboj stepli. Prišla je stvar pred sodnijo in 4 so bili zaradi telesne poškodbe obsojeni, dva vsak na tri dni, 2 pa vsak na 48 ur zapora. Eden tistih, ki sta dobila po tri dni zapora, je tudi odbornik zveze slovenskih mladeničev, „mladenič“ Fr. Žličar, vrl „katoliški“ junak. G. Korošec, to je vsekakor slab začetek. Ali pa morda dobi „odbornik“ Žličar od zveze kar diplomo za častno članstvo zaradi svojih velikih zaslug, da deluje v smislu „krščansko socijalnih kurzov“? Če želite še vedeti o nekaterih drugih zaslugah tega vrlega vašega odbornika (posebno o njegovih „zaslugah“ pri „nežnem spolu“ šentjurske fare!) smo vam s podatki vedno na razpolago.

Na ustanovnem shodu zveze slovenskih mladeničev je govoril tudi večni mladenič Roškar od Sv. Benedikta v Slov. Gor. Ta „fant“ je istotako kakor šentjurski Žličar vrl učenec krščansko-socijalnih kurzov in je bil — kakor smo svoječasno sporočili — zaradi napada na slov. naprednjake in njih telesne poškodbe ob priliki lanskih drž.-zborskih volitev obsojen na 14 dni zapora. — Kako čudno je pač moralo biti pri srcu temu „fantu“, ko se je čitala brzojavka, ki jo je poslala na shod „mladeniška družba v Celju“ (Op. ured.: poosebljena v g. vikarju in konsumarju Gorišku!): „Vihra naj, tuli ta liberalni piš, — zastava naša v boju je in bode sveti križ!“ — Ne verjamemo, da se je Roškar pri tistem napadu „bojeval“ s svetim križem! In tudi menda šentjurski Žličar ne!

„Od veličastnega do smešnega . . .“ Na ustanovnem zboru zveze slov. mladeničev v Ljutomeru je govoril po svoji stari navadi z mešanjem pojmov tudi dr. Verstovšek, znani najnovejši veliki „katoliški“ politik. Ob koncu svojega „govora“(?!) je, kakor poroča „Slov. Gospodar“, pozval „mladeniče“, da store obljubo in prisego na svoj znak, odnosno na geslo, ki jim ga znak podaje. — Nasmehljali smo se, ko smo to čitali. Stopili so nam namreč pred oči časi mogočnega narodnega gibanja v letih 70, časi slovenskih taborov, ko je na njih umrli nepozabni nam Božidar Raić, apostol naroda v pravem pomenu besede, znal z živim ognjem svojega govora navdušiti na tisoče in tisoče slovenskega ljudstva in ko mu je ljudstvo ganjeno do solz z nepopisnim navdušenjem prisegalo zvestobe slovenstvu, prisegalo, da hoče

---

predstavljati, da bi gospodovala na kovačiji osobenka. Potrudila se je, kolikor je bilo v njeni moči in je dosegla slednjič, da sta stara nehala mrmrati in zabavljati. Faktor, ki je posredoval med Mino in starima, je bila kava, ki jo cenijo nad vse posebno ženske. V veliki skodelici jima jo je Mina nalila, dobre kave, slastne in lepodišeče.

„Saj nemara ne bo napačna nazadnje ta ženska“, je rekel ob takih trenutkih starec ženi in je še enkrat pokusil kavo, če je res tako dobra. Starka je prikimala in videlo se ji je na obrazu, da je zadovoljna s kavo in tudi z Mino.

In složno so živeli vsi skupaj precej časa. A kaj, ko ne vedno!

Povedal sem že, da je bil Janž zelo skop, skop čez mero. Sicer skopost ni vedno vredna graje, v nekaterih slučajih je še naravnost dobro, če je človek skop, toda kakor je bil Janž, tako ne gre.

Mina je nekoč ogledovala svojo nedeljsko obleko in je spoznala, da bo treba nove. Omenila je o tem zvečer možu.

Takrat se je Janž prvikrat obregnil obnjo.

„A misliš biti, kakor kaka grofica! To ni nič! Čisto dobra je še ta nedeljska obleka. Glej, krilo nima nobenega madeža in raztrgano tudi ni! Kaj vendar hočeš! Tak ne bodi no tako sitna. Denarja nimam na kupe, to ti povem, in ga tudi ne maram izdajati za tak prazen nič. Kadar bo res potreba, bom že dal, zdaj ne!“

„Ampak Janž!“ ga je prosila Mina.

„Nič ne dam, sem rekel, in to je kakor pribito!“

„Kaj bodo ljudje rekli v nedeljo!“

„Prokleto, tiho bodi!“

In tako se je začel prepir.

Prej mirna hiša, je postala sedaj bivališče vednega krega. Tudi stara sta posegla vmes. Stopila sta seveda na Janževo stran, kar je tudi razumljivo in razvidno, ker sta bila ravno tako skopa, kakor sin. Pogledi so bili osorni in jezni, besede zlobne in zadirčne. In naravno je, da je moralo slednjič priti tako.

— — — — — — — — — — — — — —

Moj dom je bela vasica pod holmom, moj sosed je holm, kjer stoji kovačnica in gozd tam v dalji je moj prijatelj in bogato polje v dolini, posejano z rumenimi žitnimi klasi. Živel sem med ljudstvom, preprostim v besedah in obnašanju. Vem povest vasice, vsaka hiša ima svojo povest, vsako drevo.

In tako mi je znana povest kovačije na holmu, znano življenje kovača Janža. Vmes med tem pa se je pretrgala ta povest. Povest se je sicer še vršila, toda jaz nisem vedel o njej nekaj časa.

Usoda je hotela, da sem odšel tačas v tujino. Drug svet me je objel, drugi ljudje, drugačna govorica. Pozabil sem na domovino, pozabil na belo vasico pod holmom, pozabil na kovačnico in na ljudi v njej. A ne za vedno.

Stožilo se mi je nekoč po lepih dolenjskih gričih, po beli vasici pod holmom se mi je stožilo. In odšel sem v domovino.

Sam sem stopal po beli cesti, ki je držala v domačo vas. Že blizu vasi sem došel sključenega moža, ki je nesel oprtiv koš.

„Kako je še kaj, oče Lipar?“ sem ga nagovoril in mu podal roko.

„A-a, ali si ti? Saj res, poglej no, si že res ti, si že res. Pa si prišel malo pogledat domov, kaj ne? Lepo je to, lepo!“ je začel mož veselo.

„Kako pa je kaj pri vas?“ vprašal sem ga.

In mož je začel praviti o letini, potem o črvu, ki je vničil najlepše žito, o draginji in o davkih, nato o kokoših (Lipar je bil namreč kokošar). Naposled je začel naštevati ljudi, ki so umrli, odkar me ni bilo doma.

„ . . Janževo Mino smo tudi pokopali. Pred dobrimi tremi meseci je umrla in . . .“

„Koga? Katero Mino?“

„I Janževo iz kovačije; saj si jo vendar poznal, ne? Pijanka je bila in je zmrznila čez noč v snegu. Ampak tega je bil kriv Janž sam. Tepel jo je vedno, pa je začela iz obupa tako življenje. Skop človek, da mu ne najdeš para. Sam jo je umoril, še cap ji ni hotel kupiti. Saj s tem se je menda začelo. Stara dva tudi ne živita več. On sam je šel na stara leta v Ameriko, ljudje so ga namreč začeli sovražiti in mu niso hoteli več dajati dela.“

Večerilo se je že, ko sva dospela v vas. Mrzel veter je zavel od severa, da sem se stresel in se tesno zavil v plašč . . .

do zadnje kaplje krvi braniti in ščititi svojo narodnost. V ogenj, v najhujši boj bi šlo slovensko ljudstvo za svojim Raičem. — Ta način navduševanja in dviganja narodnega ponosa je hotel — seveda za strankarske namene — izrabiti v Ljutomeru dr. Verstovšek, človek, ki je glede svojega značaja, svojega narodnega prepričanja in svoje govorniške sile pritlikavec v primeri z nepozabnim Raičem. Ne rečemo nič drugo, nego ponovimo le uvodne besede: „Od veličastnega do smešnega — je samo en korak!“.

Tako je! Veliki slovenski „katoličan“ dr. Krek je govoril na ustanovnem shodu „zveze slovenskih mladeničev“ v Ljutomeru med drugim sledeče: „Sv. pismo novega zakona sicer pravi: „če te kdo udari po enem licu, drži mu še drugo“. Ta izrek velja za osebno, ne pa vselej tudi za javno življenje!“ — To je prava beseda! Somišljeniki, ki vedno še sanjate o „popustljivosti“, ali čutite, kaj to pomeni?

Nekaj sodnijskih imenovanj. „Persekutionsära“ zoper Slovence, katero se nam je napovedalo iz Gradca, se pozna na vseh straneh, posebno na uradniških imenovanjih. — V dobi, ko imamo v parlamentu slovansko — četudi malo — večino, v dobi ko imamo več slovanskih ministrov in ministra-rojaka Čeha, v tej dobi baš mi Slovenci čutimo najbolj, kako slabotna je ta slovanska večina, kako slabotni so slovanski ministri in s kako drznostjo in brezobraznostjo se pri nas germanizira. Ne samo to: od strani predsedstva graškega nadsodišča in od strani podrejenih mu sodišč se naravnost šikanira naše slovensko uradništvo. Nemškim uradnikom, ki se pripravljajo za skušnje, se daje in celo ponuja (ne samo dovoljuje!) vse ugodnosti, dočim se slovenskega uradnika, ki se pripravlja za skušnje, da v oddelek, kjer mora opravljati dela, katera sicer navadno opravljajo 3 ali še več uradnikov, **sam**. Uradnik, ki zastopa po državnih zakonih zapovedano stališče, da se treba v občevanju s strankami posluževati tudi pri zapisnikih jezika stranke, tak uradnik je zapisan pri „višjih“ na raznih sodiščih kot „windischer Hetzer“ in se ga na podlagi tega tudi službeno „primerno“ kvalificira. — Mariborsko okrožno in okrajno sodišče je eno tistih, kjer se na Spod. Štajerskem najnesramnejše germanizira. Kakšen duh veje tam, kaže tuđi razsodba v zadevi Wratschko-Koller. — Dozdaj je bilo pri okrožnem sodišču nekaj avskultantov Slovencev. Sedaj so jih do enega izrinili. Nedavno je šel gosp. Ivan Zemljič, v kratkem, že v par dneh, pa imata iti gg. Lašič (v Kamnik!) in Pernat (v Gornjigrad!) V Maribor pa pridejo na vsa ta mesta kurzovci iz Gradca, nemško nacijonalni uradniki, ki so slovenščine toliko „zmožni“, da se z našimi ljudmi sporazumeti in jih torej tudi pravilno in pravično soditi ne morejo. In ljudstvo naj še ima zaupanje v takšne sodnije? Poslanec Marckhl ne bi mogel tako lagati v državnem zboru, ko bi poznal mišljenje našega ljudstva!

Vransko. (Odgovor na notico pod „Vransko“ v „Slov. Gospodarju“ z dne 11. junija 1908, štev. 24.) V omenjeni notici se meni očita, da nisem hotel iti k neki porodnici vkljub milim prošnjam njenega moža, ker mi je bila veselica na Ločici tako važna. Žena da je vsled tega drugi dan umrla in da se splošno govori, da bi ji pravočasna in vestna zdravniška pomoč rešila življenje. Ta vest je popolnoma izmišljena in zlobno zavita, resnično pa je sledeče: Dne 28. maja t. l. ob četrt 4. popoldne pride k meni na Vransko Marija Povšnar iz Povšnika po zdravila za svojo sosedo Šalamun Marijo. Pripovedovala mi je, da je soseda zjutraj normalno porodila in da je postala 1 uro po porodu nezavestna, katera nezavest še zmiraj traja in da ženo poleg tega vijejo v napadih krči v rokah in nogah. Izjavil sem ji, da ne morem ničesar ukreniti, predno žene ne preiščem in da je to neobhodno potrebno. Marija Povšnar mi na to odgovori, da nima od moža Šalamun Marije naloge, mene pripeljati na dom, ampak samo zdravila prinesti. Domenila sva se za to z Marijo Povšnar, da gre takoj domu, razloži možu mojo izjavo, in če je mož zadovoljen, da pride do 7. ure zvečer po mene — ker ji prej radi daljave pota ni mogoče biti nazaj. Dal sem ji pa nekaj zdravil s seboj, katere naj do mojega prihoda bolnici dajejo. Šel sem na to na Ločico, kamor je priredila družba sv. Cirila in Metoda izlet. Kmalu po 7. uri zvečer sem bil doma, po mene pa nikogar ni bilo. Še le drugi dan ob pol 2. uri pošljejo po me, kateremu pozivu sem se takoj odzval. Našel sem, da je bolnici krvna strjenina zadelala veliko žilo odvodnico v možganih, in sem možu povedal, da je vsaka zdravniška pomoč brezuspešna. Žena je tudi 2 uri na to umrla in je bila 31. maja t. l. brez zadržka pokopana.

Toliko za sedaj brez komentarja. Nadalje pa bo govorila c. kr. sodnija.

Vransko, 16. junija 1908.

Dr. Karba, okrož. zdravnik.

„Štajerc“ — jubilira. Wratschko in Koller obroščena! Hej, vi prvaki, blamirani ste, lažnivci ste, obrekovalci. lumpje itd.! — Tako vpije in razsaja „Štajerc“ v svoji zadnji številki in brca na vse strani — celo v uvodnem članku. Pa zakaj tak trušč? tak vik in krik? Ej, zgodilo se je, kar je itak bilo pričakovati pri naših današnjih pravosodnih razmerah, ko justica ni svobodna junakinja, ampak uklenjena v voz nemškonacijonalne politike. Dne 5. t. m. je bila prizivna obravnava v zadevi Wratschko-Koller, ki sta bila tožena zaradi podkupovanja volilcev ob priliki volitev v gornjeradgonski okrajni zastop. Prvi sodnik ju je obsodil, drugi pa — in sicer pri istem sodišču — ju je vsled višjega ukaza z Dunaja oprostil, dasi so priče izpovedale isto kot prvikrat. In pri vsem tem še si domnevajo na Dunaju, da Slovenci gornjeradgonskega okraja in Slovenci na Štaj. sploh naj imamo zaupanje v našo justico. — Wratschko je vsled ukaza Nemcev bil oproščen pred sodnijo, a v svojih srcih so ga obsodili Slovenci obeh pol. strank, to bo pokazala bodočnost. „Štajerc“ pa le naj jubilira na pogrezajočih se stavbah svoje slave!

Primož Trubar in slovenski klerikalci. Znano je, kako zarohni „Slov. Gosp.“ nad vsakomur, ki mu je ime Primoža Trubarja, ustvaritelja slovenske književnosti, sveto. Trubar je pač bil protestant in to je gospodom pri „Gospodarju“ dovolj, da je človek, vreden najhujšega zaničevanja. Radovedni smo zdaj samo, kaj poreče „Slov. Gosp.“ slovenskim klerikalnim visokošolcem, ki so v svojem glasilu „Zora“ v 7. št. t. l. zapisali sledeče: „Kdor ljubi slovensko slovstvo, izgovarja z nekim svetim spoštovanjem ime Trubarjevo, zakaj on dobro ve, da je ta mož v slov. slovstvu nekak Krištof Kolumb: spisal nam je prvo slovensko knjigo.“ Dalje pa piše ta katoliški list, ki ga je „Slov. Gosp.“ že mnogokrat priporočil: „Motite se, slovenski svobodomisleci, če mislite, da katoliški Slovenci Trubarja kot verskega reformatorja zaničujejo; nikakor ne! Kakor je že sv. Pavel rekel: ne živim jaz, temveč v meni živi Kristus — tako tudi Trubar. Kristus je njegovo življenje, Kristusa ima vedno pred očmi, vanj upa, njega ljubi, zanj dela, piše.“ — Priobčujemo to brez vseh opomb, prepuščamo jih le gospodom pri „Slov. Gosp.“ v brumno razmišljanje in v navodilo pri bodočih napadih.

Občinske volitve v Gornjem gradu. Mislili so, da nas bodo kar pohrustali. Pri občinskih volitvah so nam hoteli dati zadnji udarec in potem bi bili zmagonosno zaklicali v svet: ni jih več „liberalcev“ v Gornjem gradu! — Res jih ni liberalcev, pa pošteni narodnjaki in naprednjaki smo in tudi ostanemo. Dne 10. t. m. smo to pokazali pri občinskih volitvah. Tretji razred so imeli dozdaj klerikalci. dobiti so hoteli še kaj zraven. Ali so se preveč drzno obnašali, smo jim rekli za enkrat: adijo! — Zmagala je na celi črti narodna stranka. Voljeni so: v I. razredu gg. notar Drukar, Josip Kranjc star. in ml., Matija Kranjc; v II. razr. gg. dr. Konečnik, Iv. Presečnik, Jos. Prislan, Ignac Rup; v III. razredu pa gg. Anton Kolenc, dozdajni župan, Matevž Kolenc, Jos. Pojškruh in Ant. Potočnik. Namestniki so: v I. razredu gg. Jan. Čeplak in Fran Pojškruh, v II razr. gg. Fr. Špende in Fr. Volovšek in v III. razr. gg. Jak. Kolenc in Fr. Remšak. — Živel narodni in napredni Gornjigrad!

Nemški in naši klerikalci. Klerikalni minister dr. Gessman je brzojavil na zborovanje nemškega šulferajna sledeče: „Ceneč nacijonalno delo, ki je je izvršil nemški šulferajn, pozdravljam na tej skupščini zbrane gospode kar najiskreneje, želim posvetovanjem najboljšega uspeha, društvu pa, da se razširi v najširše sloje našega ljudstva!“ Minister Gessman ni vprašal, kdo so odborniki društva, ali so „liberalci“ ali ne, ni zahteval, da pride ta in ta klerikalec v odbor, — ne, on želi društvu prospeh, ker priznava njegove velike zasluge za nemštvo. — Če primerjamo s tem postopanje naših slovenskih(?) klerikalcev nasproti družbi Ciril-Metodovi, njihovo svoječasno hujskanje zoper družbo in njih današnjo pasivnost nasproti njej, potem šele moremo presoditi, kako malo narodni, reči moramo celo kako brez- in protinarodni so naši klerikalci v primeri z nemškimi.

Bralno društvo za Gaberje in okolico je priredilo minolo nedeljo v „Skalni kleti“ pri Celju dve igri: „Raztresenci“ in „Damoklejev meč“. Obisk je bil srednji, nepovoljen. Igralci so zvršili svojo nalogo prav dobro, nekateri — kakor Gregec v „Damoklejevem meču“ — izborno. Obširneje žal zaradi malega prostora ne moremo. Konštatirati moremo le veselo dejstvo, da je začelo društvo pod novim odborom pridno delati na probuji okoliških Slovencev. Čujemo, da priredi v kratkem zopet veselico z gled. predstavami blizu Celja. Želimo vrlemu društvu na tej poti obilo uspehov, narodno občinstvo iz Celja ter okoliške slovence pa pozivljemo, naj bolj kot doslej podpirajo njegova stremljenja.

Iz Gaberja pri Celju se nam piše: Odbor „Bralnega društva v Gaberjih“ se tem potom srčno zahvaljuje vsem gg. igralcem in gospodič. igralkam ter gospodičnam, ki so pridno razprodajale konfeti itd. ter tako pripomogli, da je nedeljska gledal. predstava v „Skalni kleti“ vsaj v moraličnem oziru izvrstno uspela; kajti gmotni uspeh je bil vsled slabega obiska zelo nepovoljen.

Ob enem pa mora odbor svojo ogorčenost izraziti glede indolence celjskih Slovencev napram vsem prireditvam našega društva. Kaj je vzrok, da se nas tako ostentativno izogibljete? Sramota, da vedno naglašate: delajte v Gaberjih za narodno probujo, društva pa, ki se je tega težkega dela z vso močjo oprijelo, ne podpirate. Odboru ne zadostuje za uspešno delovanje samo članarina udov, temveč mora si s prirejanjem veselic itd. poskusiti pridobiti potrebnega denarja, a teh prireditev nočete obiskati. Ali hočete prisiliti tudi to mlado, a še čvrsto društvo k brezdelnosti, kakor so žalibog skoro vsa naša društva v mestu? Gospoda, ki ste prišli s pomočjo naroda do blagostanja in ugleda, ali se Vam ne zdi vredno tudi za narod nekaj storiti ter nižje sloje z lepim vzgledom k narodni zavesti vzdramiti? (Op. ured: K temu imamo pripomniti samo to, da nam je znan slučaj, da je neki gospod spremil prijatelja prav do „Skalne kleti“, tam se pa obrnil in se vrnil, ne da bi vsaj z majhnim zneskom vstopnine društvo podprl, če že ni hotel prisostvovati prireditvi. In ta gospod je celo funkcijonar one družbe, katere last je „Skalna klet“. Gospoda, tako se ne pridobiva narod za narodno delo!)

Gradišče pri Vojniku. Nenavadno velik grozd je našel Mihael Bikovšek v svojem vinogradu v Straži, obč. Dramlja; grozd meri že sedaj 24 cm.

Dvajsetletnico svojega obratovanja je obhajal 16. t. m. g. Peter Majdič, lastnik paromlina v Gaberju pri Celju in veletrgovine z železnino („Merkur“) v Celju. Mož je izredno inteligenten podjetnik in trgovec in si je s svojo jekleno marljivostjo pridobil že veliko premoženje. Še na mnoga leta vstrajnega dela na polju slovenske industrije!

Na celjski gimnaziji se je vršila pismena matura minoli teden in se je je udeležilo 60 abiturijentov, menda največ v dozdajnem obstanku celjske višje gimnazije.

Ustanovitev kmetijske podružnice v Žalcu. Ustanovni občni zbor podružnice c. kr. kmetijske družbe v Žalcu se vrši dne 21. junija ob 3. uri popoldne v gostilni Hausenbichler s sledečim sporedom: 1. Volitev predsednika, podpredsednika, zapisnikarja in blagajnika. 2. G. potovalni učitelj Franc Goričan govori o pomenu podružnice. (K ustanovitvi pride tudi glavni tajnik iz Gradca.) Vabljeni so vsi dosedanji udje, katerih je 108, da si izvolijo iz svoje sredine najboljše, napredne kmetovalce v odbor, ki naj vodi podružnico. Na svidenje v Žalcu na dan 21. junija. Pokažimo svojo odločnost in pridimo pozdravljat novo ustanovljeno podružnico. Obljubimo si edinost v povzdigi gospodarstva!

Stoletnico celjske gimnazije „slave“ dne 20. t. m. v nemškem gledališču. Dasi je na gimnaziji gotovo polovica slovenskih učencev, vendar ima „slavnost“ popolnoma nemški značaj. Slovenci vedo, kaj imajo storiti pri tako „objektivnem“ postopanju vodstva te gimnazije. Mislimo tu one, ki jih vsaj do danes smatramo še za Slovence. Oni pol-Slovenci v vrstah celjskega Slovenstva bodo itak tudi tu delali štafažo.

V gostilni „Stadt Graz“ v Celju se je nabralo v nabiralniku za celjsko podružnico „Prosvete“ 3 krone. Srčna hvala!

Poštna vest. S 15. junijem t. l. se upelje pri poštnem uradu v Dobrni pri Celju poštni pot za kraje: vila Heider, Novi grad, Gorica, Pristova, Lemberg, Lokovo, Srebotno, Loka, Klanec, Dobrna, grad Gutenegg, Zavrh, Vrba, Vinski vrh in Sv. Miklavž. Iz tega povoda se postavijo poštni nabiralniki v Lembergu pri Zabukošeku, pri Legvartu na graščini Gutenegg, v Pristovi pri Korenu in v Sv. Miklavžu pri Jevnišeku.

„Slovensko trgovsko društvo v Celju“ naznanja, da se v Ljubljani vrše predpriprave za skupni izlet na vseslovansko razstavo v Pragi. Priprave za ta izlet vodi trgovska in obrtna zbornica v Ljubljani, ter se udeleži izleta veliko število kranjskih trgovcev, industrijalcev in obrtnikov. — Ker nameravajo tudi nekateri štajerski trgovci posetiti razstavo, bi bilo umestno, da se priklopijo kranjskim tovarišem. Kdor misli potovati v Prago na ceni način — najbrž s posebnim vlakom — naj blagovoli to javiti „Slovenskemu trg. društvu v Celju. Natančnejša pojasnila, čas itd. se naznanijo pozneje naravnost posameznikom.

Novi kmetijski podružnici na Spodnjem Štajerskem ste ustanovljeni v Mestinji in na Planini. Želimo obema krepkega napredka.

Lemberg pri Šmarju. Na binkoštni ponedeljek je pogorela hiša Rajmunda Lipave.

Okrajni zastop Šoštanj. Cesar je potrdil izvolitev g. Adamovicha pl. Czepina načelnikom in g. Jos. Skase podnačelnikom šoštanjskega okr. zastopa. — Sramota, da g. Skaza vkljub dokazanemu mu sramotnemu kompromisu z nemškutarji nasproti naprednim Slovencem vstraja na svojem mestu.

Iz živinozdravniške službe. Okrajni živinozdravnik Jožef Vollouscheg je premeščen iz Ljutomera v Konjice, Fridolin Schmidt iz Celja v Ljutomer, živinozdravniški asistent Juri Gass iz Konjic je prideljen v službovanju okr. glavarstva v Celju.

S pošte. Poštni oficijal Ivan Conrad v Mariboru je imenovan za poštnega kontrolorja v Zidani most. — Pri Sv. Antonu na Pohorju je dne 15. t. m. začela poslovati poštnooddajna postaja, ki ima v tednu 5 krat zvezo s pošto v Vuhredu. Izposloval je to posl. Ježovnik.

Tatje časti na delu. „Sl. Gosp.“ je v zadnji številki podlo napadel g. dr. Karba, zdravnika na Vranskem. Odgovor dr. Karba prinašamo na drugem mestu. Omenjamo le, da se vrši že v petek obravnava pri sodniji na Vranskem zoper razširjevalce te laži, dalje, da je zahteval dr. Karba pri drž. pravdništvu zoper sebe preiskavo, dalje da je zahteval disciplinarno preiskavo zoper sebe pri zdravniški oblasti — in konečno vloži tudi tožbo zoper „Slov. Gosp.“ — Nad vse drzno so začeli klerikalci svoje pol. nasprotnike spravljati ob ugled, toda garantiramo jim, da jim bomo pošteno zamašili usta.

Iz Zabukovja nad Sevnico. V nedeljo 14. t. m. sta obhajala tukaj redko svečanost zlate poroke zakonska Gregor in Marjeta Kranjc s Polane. Poročila sta se že bila pred 53 leti, a sta še vedno trdna in čvrsta. Imela sta 13 otrok, živih je še 5. Slavnosti se je udeležilo mnogo občinstva in še take ni bilo v fari.

Čebelarski celodnevni tečaj priredi šentjurska kmetijska pedružnica sporazumno s čebelarsko podružnico v nedeljo dne 21. junija v Št. Jurju ob j. ž.; predpoldne teoretični pouk od 8. do 12. ure v deški šoli. Popoldne skupen odhod iz šole ob pol 2. uri k uzornemu čebelnjaku g. Fr. Ferleža v Šibeniku, pri katerem se bode vse praktično kazalo. Videlo se bo tam, koliko se da z umnim ravnanjem pri čebelah doseči. Izmetalnica bode izvrstno plesala in točila zlato-svitel pomladanski med, kateri bo prekašal lanskega. Praktično se bo kazalo, kako se umetne stene vlivajo, vosek preša, umetno satje v satnike lepi itd. Čebelarji, kmetje, prijatelji čebelic, začetniki, strokovnjaki, vsi ste najuljudneje vabljeni. Gotovo vam ne bo žal, zato je že vse priskrbljeno, vsak bo kaj novega videl in slišal. — Naj bi nobena bližnja podružnica c. kr. kmetijske družbe, kakor tudi čebelarska podružnica ne izostala, vsaka naj pošlje svoje zastopnike. Pričakujemo posebno od sosedne celjske podružnice lepe udeležbe. Kot glavni govorniki nastopijo strokovnjaki gg. Jurančič, Tomo Kurbus in drugi.

Maribor. Profesor tukajšnje realke Eberhard Pugger se je med vožnjo iz Celovca v Solnograd ustrelil.

Tatice. Pred mariborskimi porotniki so stale minoli teden: 27 letna omožena Ida Vučina, 16-letna Marija Lukman, njena 21 letna sestra Lucija in njena 46 letna mati Terezija Kopša, vse z Brega pri Ptuju. Ida Vučina je ukradla svojemu stricu Ivanu Šavcu, krčmarju v Bodelgradu, hranilno knjižico na 5500 kron ter dala svoto z obrestmi vred (5686 K 72 v) po svoji dekli Mariji Lukman dvigniti. Ko so prišli tatvini na sled so našli pri Idi Vučina le še okoli 2600 kron, o 2000 kronah pa je trdila, da so ji bile ukradene. Res se je dognalo, da je ukradla 2000 kron Terezija Kopša ter jih dala svoji hčeri Luciji v kleti zakopati. Ida Vučina je tudi že prejšnje čase izvršila več podobnih tatvin. Obsojene so: Ida Vučina na 18 mesecev, Kopša na 15, Lucija Lukman pa na 6 mesecev ječe. Marija Lukman je oproščena.

Mlad pohotnež. 17 letni kočarjev sin iz Naraplj pri Ptuju je bil obsojen v Mariboru na 6 mesecev ječe, ker je storil hudodelstvo nenravnosti na neki 10 letni deklici.

Iz Ljutomera. Pri nabiranju za zastavo murskega Sokola so nekatere tudi-narodne dame odklonile vsak prispevek. (Zato pa so morda nekatere okinčale okna in odprle srca slov. „mladeničem“ à la Korošec, Verstovšek, Krek in drugi! Op. ured.) Zato so se pa narodne in zavedne Slovenke cvenske občine prav odlično skazale ter darovale okoli 100 kron za sokolsko zastavo. Živele narodne in zavedne Slovenke na Cvenu! — Na zdar!

Celje. V stalni pokoj je stopil davčkni oskrbnik Mat. Wondrašek.

Umrl je v Gradcu dne 3. t. m. vpokojeni profesor g. Valentin Kermavner. Svoj čas je učiteljeval 15 let v Celju. Mnogo je pisal ter je spisal več slovenskih učnih knjig.

Iz poštne službe. Poštarjem za Sv. Lovrenc nad Mariborom je imenovam poštni oficijant Pavel Schuhay. — Pismonoška služba je uvedena od 15. t. m. na pošti v Dobrni pri Celju.

Šmiklavž pri Slovenjem Gradcu. Tukaj sta obhajala na kinkoštni ponedeljek Janez in Neža Jesenjak zlato poroko. Slavnost pri Bučinjeku je bila lepa in ostane trajno v spominu. Slavljencema pa kličemo: še na mnoga leta!

Marenberk. Nekateri tukajšnji sodnijski pisarčeki hočejo slovensko ljudstvo izzivati s plavicami. Opozarjamo jih tem potom, naj to opuste, ker sicer nismo odgovorni za posledice. Njihove predstojnike pa nujno opozarjamo, naj jih pouče, da niso zato na sodniji, da bi Slovence izzivali, ampak zato, da svoje delo pošteno izvršujejo. — Razumeli?!

Št. Ilj v vlov. Gor. Dne 12. t. m. je povozil brzovlak 8 letnega učenca ljudske šole Menhardta, viničarskega sina. Deček je umrl.

Izpred mariborske porote. Ko je 70 letni strešni krovec Andrej Berneker iz Št. Vida pri Vuzenici na praznik sv. Treh kraljev v Črešnikovi gostilni pri Sv. Primožu na Pohorju pijan zaspal, vzel mu je 30 letni oženjeni hlapec Simon Naglič od tam denarnico, v kateri je bilo 910 K denarja. Tatu so izsledili šele čez 4 mesece. Obsojen je bil na 1 leto ječe. — 21. aprila je v Melniškem vrhu pri Mariboru gostač Jožef Lešnik v pijanosti razgrajal in metal kamenje na 46 letnega gostilniškega najemnika Karla Knupleža ter ga tudi enkrat zadel. Knupleža je to tako ujezilo, da je iztrgal količ iz bližnje ograje in ž njim udaril dvakrat po nasprotnikovi glavi, da se je ta zgrudil in v treh dneh umrl. Obsojen je na 18 mesecev težke ječe.

V Št. Janžu na dravskem polju je razpisano mesto učiteija.

III. avstrijski shod društva za oskrbo slaboumnih se vrši dne 19. in 20. t. m. v Gradcu.

Slaba tolažba. Graška „Tagespost“ piše, da je Resel zmagal v Mariboru proti Wastianu pri državnozborskih volitvah lani s pomočjo klerikalcev. Čudno, takrat so pa pisali, da s pomočjo Slovencev, kar je seveda tudi res, ker je dobil do 500 slovenskih glasov. Kako se zdaj gospodje tolažijo. Wastiana pa pošiljajo za kandidata v Inomost. Pa tam ga ne marajo!

Iz Cirkovec na dravskem polju se nam poroča, da je bil duša fajerberskega hajlanja dne 24. maja tamkaj tamošnji učitelj Avguštin Lukežič. Piše se nam, da je iztrgal tamošnjo prej slovensko požarno brambo od zveze v Žalcu, da je povabil ptujske hajlovce v Cirkovce, da je tulil ž njimi po Cirkovcah „Wacht am Rhein“ itd. — Piše se nam, da so prišli nekateri hajlovci celo z revolverji oboroženi. — Dalje se nam poroča, da je bil na tej hajlovski veselici tudi tamošnji nadučitelj g. H., in njegova soproga se je baje drugi dan izrazila, da tako „luštno“ še v Cirkovcah ni bilo. — Zahtevamo tozadevno pojasnil, ker, dasi smo dobili poročilo od verodostojne strani, vendar posebno slednjega še danes skoro ne moremo verjeti. Opozarjamo, da bomo kakor doslej v takih slučajih brezobzirni proti vsakomur in naj bo kdorkoli!

Občina Tezno pri Mariboru, ki se je nedavno ustanovila, je padla pri prvih občinskih volitvah v nemške oziroma nemškutarske roke. Ker postavi tam nemški šulferajn nemško šolo, bo občino težko zopet priboriti. Upamo, da se bodo gg. Korošec, Verstovšek in drugi gg. v Mariboru vsaj odzdaj nekoliko več potrudili in se bodo včasi ponižali tudi v mariborsko okolico. Dela imajo tam čez glavo, tudi Pišek, ki hodi hujskat ljudstvo v gornjegrajski okraj.

„Napadi na nemško ozemlje“. Graška tetka pod imenom „Tagespost“ toži, da so Slovenci „vdrli“ v nemško ozemlje, ker je prišla Windischeva hiša v Ormožu in Urmova v Vuhredu v slovenske roke. Gospoda, takšnih vlomov bo še več! Tu nič ne pomagajo pozivi na nemške denarne zavode na Spod. Štajerskem.

„Südmarka“ ob meji na delu. Nemško časopisje poroča, da je „Südmarka“ kupila v Cirknici pri Št. Ilju posestvo bivšega župana Reppnika. S tem se je — pravijo — popravilo, kar je bilo svoj čas zagrešeno. — Gospodje pri Slov. Gosp.“, ki ste vzeli delo za Št. Ilj in okolico v zakup, ali ste vedeli o tem in ali ste stali na straži?

Iz Selnice ob Dravi se nam piše: Nedavno mi pošlje prijatelj pismo in pravila Koroščeve kmečke zveze. Naznani mi, da je on „že za-me eno krono vstopnine plačal“. Za njegovo „naklonjenost“ se mu tem potom prav lepo zahvalim, obenem pa mu izjavim, da nimam volje pristopiti k lažikmečki zvezi, dokler se bo njen vodja dr. Korošec na Dunaju bratil z nemškimi klerikalci, katerih minister dr. Gessman je s svojim pozdravom na zborovanje nemškega šulferajna v Celovcu pokazal, da stremi ravno tako za uničenjem Slovencev kakor najhujši nemški nacijonalci. Izjavim, da ne pristopim h Koroščevi kmečki zvezi tako dolgo, dokler dr. Korošec ne popravi krivice, katero je zadal slovenskemu narodu s tem, da je zaradi 4 „brezverskih“ poslancev razbil skupni klub jugoslovanskih poslancev na Dunaju. Izjavim končno, da ne pristopim h Koroščevi lažikmečki zvezi tako dolgo, dokler bo Korošec izrabljal ime kmečke zveze za svoje sebične in strankarske namene in dokler bo tako surovo oznanjal „boj do uničenja“ drugačemislečim slovenskim rojakom. — Slovenski kmet. (Op. ured.: Ime v našem uredništvu za one, ki bi se iz dobrega namena zanj zanimali, na razpolago!)

Živinska kuga na Spodnjem Štajerskem. Srab ali garje: v Braslovčah (okraj Celje). Rdečica pri svinjah: v celjski okolici in Teharjih (okraj celje); v Križevcih in Ljutomeru (okraj Ljutomer); v Cirkovcih, na Hajdini in v Ptuju (okraj Ptuj); v Velenju (okraj Slov. Gradec). Svinjska kuga: v celjski okolici (okraj Celje); v Slov. Bistrici, Sv. Miklavžu, Slivnici in v Spodnji Poljskavi (okraj Maribor); v Lanci vesi, Sv. Lovrencu na Dravskem polju in na Bregu (okraj Ptuj); v Kapelah, Selu in na Bizeljskem (okraj Brežice). Mehurčki: v Sv. Štefanu (okraj Celje). Steklina: v Slatini in okolici (okraj Ptuj).

Prenehal je srab: v Sakušaku pri konjih (okraj Ptuj); v Žalcu (okraj Celje). Rdečica pri svinjah: v Šmarjeti na Pesnici in v Rušah (okraj Maribor); v Celju in Ptuju. Svinska kuga: v Globokem (okraj Brežice). Mehurčki: v celjski okolici (okraj Celje); v Ragoznici in Trnovcih pri konjih (okraj Ptuj); pri Mali Nedelji, v Pristovi in Ključarovcih (okraj Ljutomer).

Novice iz drugih slovanskih krajev.

Otvoritev nove železnice Št. Janž-Trebnje na Dolenjskem se bo vršila šele meseca septembra ali okrobra.

Zavedna občina Sele na Koroškem je izvojevala vkljub velikemu odporu pol. oblasti, da morajo dajati občinam slovensko-nemške torej dvojezične živinske potne liste in ne kot doslej samonemške. Malenkost — in vendar uspeh!

Železniška proga Kranj—Tržič se otvori dne 5. julija.

Slovensko gledališče v Ljubljani. Občinski svet ljubljanski je nastavil za ravnatelja slov. gledališča g. Fr. Govekarja.

Kmetska stranka na Notranjskem si ustanovi posebno zadrugo za izdavanje časopisja in knjig, „kmetsko založbo".

Laška ali slovenska Gorica? Na binkoštni pondeljek so nameravali Slovenci v Gorici prirediti kolesarsko slavnost, ki je pa bila vsled slabega vremena odpovedana. Vendar se je pa zbralo nad 2000 Slovencev. Lahi pa so vsled hujskanja nekaterih barab hoteli ta dan Slovencem pokazati, da je Gorica „italiana". Priredili so demonstracije proti Slovencem, metali kamenje itd. Vse to se jim je sicer ponesrečilo, dosegli pa so eno: Goriški Slovenci so napovedali Lahom najbrezobzirnejši bojkot. In zdaj že Lahi s solzami v očeh prosijo milosti!

Na zborovanju nemškega šulferajna v Celovcu je pozdravil zborovalce tudi deželni glavar grof Goess v imenu deželnega odbora. Omenil je, da je nemški šulferajn izpopolnitev državnega in deželnega naučnega organizma. K temu prav dobro pripominja „Mir": „Mi to prav dobro razumemo: kolikor ne moreta po šolski upravi ponemčevati država in dežela, to naj stori nemški šulferajn".

Wastiana so imenovali častnim članom v Tržiču na Kranjskem.

Umor dekana v Vipavi. V Vipavi na Notranjskem je bil minolo nedeljo dne 14. t. m. med dopoldansko službo božjo v svoji sobi umorjen dekan Matija Erjavec. Imel je na telesu vse polno ran. Morilec je vzel tudi precej denarja. Doslej, ko to pišemo, se še ni posrečilo razbojnika zasačiti.

Dolenjska železnica. Na dolenjski železnici (Ljubljana—Grosuplje—Kočevje) se bo vsled večkratnih prošenj prizadetih krogov zvišala vozna brzina od 30 na 40 do 45 kilometrov v uri.

Nova postaja se je otvorila dne 15. t. m. na progi Ljubljana—Trst med postajama Borovnica in Logatec. Postaja se imenuje Verd.

Zvezo čeških okrajnih zastopov so ustanovili dne 14. t. m. v Pragi. Občnega zbora se je udeležilo 111 delegatov. Predsednik je bivši državni poslanec Adamek, podpredsednik pa Kubr. — Prepričani smo, da taka zveza mora mnogo pripomoči k splošnemu napredku dežele.

Dvojna mera. Znano je, da noben državni pravdnik v Avstriji nikdar ne poseže vmes, če nemško ali laško časopisje še tako hujska na bojkot zoper slovenske trgovce. Ko pa so vsled divjaških demonstracij Lahov v Gorici zoper Slovence na binkoštni pondeljek slovenski listi napovedali bojkot zoper laške trgovce, vam je bil državni pravdnik takoj po koncu in je zagrozil, da zapleni vsak časopis, ki bi količkaj pisal o bojkotu. — Saj se poznamo!

Kegljanje na dobitke

se vrši v „Skalni kleti" v prid družbi Sv. Cirila in Metoda vsako nedeljo od 9.—12. ure dopoldne in od 2.—10. ure pop. (zvečer), ob delavnikih pa vsak večer od 8. ure naprej.

Kmetijski poučni izlet na Češko.

Opozorili smo naše čitatelje na ta izlet že večkrat in tudi obširno pisali o njega namenu in pomenu.

Opozarjamo danes samo še na sledeče: Kdor se udeleži skupnega izleta, ki ga priredi ces. kr. kmetijska družba kranjska, naj prijavi to najkasneje do 30. junija t. l. tej družbi v Ljubljano. Kdor želi, da mu preskrbi družba vozne listke, mora priložiti zglasitvi 50 K predplačila; ostanek doplača ob sprejemu listkov. Vsak zglasilec mora tudi povedati, od katere večje postaje naprej in za katero nazaj naj se mu listki izgotovijo. Listki se izdajajo le od kake večje postaje pričenši in zopet do te postaje nazaj in sicer za daljavo najmanj 600 km. Za izletnike iz Štajerskega priporoča družba vzeti vozni listek iz **Celja** čez Dravograd v **Zeltweg,** kjer se pridružijo izletnikom s Kranjskega, dalje potem čez Selztal, Linec, **Budjejovice,** (kjer se prične z ogledovanjem), **Tabor — Praga — Češki Brod — Kolin — Kutna gora** (kjer se z ogledovanjem konča) in odtod po isti poti zopet čez Prago nazaj v Celje.

Vsekakor se mora naročiti vozni listek tako, da se vozi čez zgoraj debelo tiskane postaje.

Štajerski izletniki se morajo peljati z doma dne 2. avg. t. l. tako, da se pridružijo izletnikom, ki pridejo iz Ljubljane, ob 12·33 v noči v Zeltwegu.

Vsakdo mora družbi tudi naznaniti, kje se namerava pridružiti, da ga tam voditelj sprejme.

Da se bodo izletniki lažje spoznavali, priskrbi družba posebne znake, ki ga dobi vsak udeleženec in si ga pripne na suknjo.

Tudi oni, ki si sami preskrbe listke, se morajo priglasiti. To je potrebno zaradi tega, da se jim preskrbi prostor pri izletih na Češkem, ki se bodo deloma vršili na vozeh.

Izlet se prične 2. avg. in se konča dne 11. avg. zvečer v Kutni gori, odkoder se vrnejo izletniki čez Prago ali Dunaj domov. Tako bo torej trajal izlet v celem le kakih 12 dni.

Upamo, da se vsaj nekaj štajerskih kmetovalcev te nad vse poučne prireditve udeleži!

Dopisi.

Dramlje. Gotovo mislite, gospod urednik, da se je naš župnik že poboljšal, ker niste za zadnji Vaš list iz Dramelj nobenega dopisa sprejeli. Pa se motite! Kakor pregovor pravi: Stara navada — železna srajca. Tako mora tudi naš Ogrizek vsako pridigo končati s politiko. Zadnjo nedeljo je milo zdihoval, naj bi drameljski dopisnik nič več o njegovih neumnostih ne poročal v časnike, češ da mora sicer potem tudi njegov „obrambni" list „Slov. Gosp." odgovarjati, t. j. z drugimi besedami, o Dramelјčanih lagati. Zdi se nam pa, da niti tam več nočejo sprejemati Ogrizkovih „dopisov". Kaj bo, kaj bo? Morali si bodete, g. župnik, kar v Dramljah napraviti tiskarno in svoj časopis, v katerem boste potem lahko blatili one Dramelјčane, ki vam „nočejo biti pokorni". Urednika imate kar pri roki v osebi kaplana Jamšeka, ki se je od Vas že marsikatere surove besede naučil.

Hvalite se, da Vas je zgolj ljubezen do faranov, pri tem pa ste skušali že marsikaterega farana, ki Vam ne liže pet, ob čast spraviti. Lepomislite, kako ste pisali v „Slov. Gosp." o načelniku kraj. šol. sveta in konkurenčnega odbora. Videli ste v megli laži kar že staro šolo razpadati. Ko je imel isti pri podružnici M. Dobje krčmo, ste Vi ljudi od njegove krčme odganjali, češ da je „liberalec". Tega pa ne vidite, da je cerkveni ključar, ki ima tik cerkve v cerkveni hiši krčmo, že parkrat ljudi pri pijači zadržaval in ljudi od službe božje odganjal. To je njemu seveda dovoljeno „v imenu svete vere" — in za to vi nimate oči! Le naprej, g. Ogrizek, enkrat se boste že zgrizli v Vaši strasti!

Ponikva ob juž. žel. Antikrist je tu. Tako smo si mislili v nedeljo zjutraj, ko je rohnel naš župnik na nas. To je že odveč. Ves teden delamo, da nas vrag ne vzame, v nedeljo moramo pa s prižnice take debele poslušati. Gosp. župnik, ali Vam je zmanjkalo božje besede? Pustite nas v miru, prepovejte svojemu kaplanu, naj nas ne zasmehuje po „Gospodarju" in mir bo zopet med nami. Ta bi bila lepa, da bi tisti, katere redimo, po nas udrihali, mi pa to mirno prenašali.

Poslušali smo Vašo pridigo in si mislili: učite nas, ljubite se med seboj, Vi nam pa kažete svojo jezo. Molite: kakor mi odpuščamo svojim dolžnikom. Kdo verjame Vašim besedam? Mislili smo si, kšeft je kšeft.

Gledali smo Miškota, ki drži na svoji glavi prižnico. Zdelo se nam je, da je bulil svoje oči bolj kot navadno. Ko bi bil živ, v nedeljo zjutraj bi bil pograbil prižnico in jo z župnikom vred stresel na cesto. To ni bila božja beseda, to so bile premišljene zabavljice, katere bodo rodile le slab sad.

Več faranov.

Zadnja poročila.

Poročil se je včeraj dne 16. t. m. davčni oficijal Otmar Meglič v Feldbachu z gospico pl. Cham, hčerko gozdarja v Neubergu.

Morilca dekana Erjavca v Vipavi (glej med novicami!) so zasačili v osebi 22 letnega brezdelnega Viktor Pangerca, doma iz Vipave. Sprva je tajil, potem je priznal. Sumijo, da je Pangerc tudi v zvezi s svoječasnimi umori 3 kočijažev v Trstu.

Nemcem groš, Slovencem fige! Kakor poročajo danes nemški časopisi, je naučno ministerstvo dovolilo ustanovitev nižje realke v Fürstenfeldu na Sred. Štajerskem s šolskim letom 1908-9. Vse polno realk že imajo, mi pa beračimo za ljudske šole!

Na vseučilišču v Zagrebu so ustavljena predavanja, ker ni — slušateljev. (Kakor smo sporočili, so šli vsi hrvatski visokošolci vsled nasilstev hrvaške vlade na visoke šole v tujino!)

Iz ormoške okolice se nam piše, da je dne 28. t. m. velika Ciril-Metodova slavnost bralnega društva „Lipa" pri Sv. Bolfenku pri Središču v lepem gozdiču. Vrše se velikanske priprave. Osem društev, med njimi murski in varaždinski Sokol, je prijavilo sodelovanje.

Nemško šolo v Slov. Bistrici otvorijo baje z novim šolskim letom. Zdaj zopet „fehtajo" še za „notranjo opravo".

V Št. Jederti nad Laškim je ustanovljena poštnooddajna postaja, ki ima 3 krat v tednu zvezo s pošto v Laškem trgu.

Strašno hudodelstvo očeta. 42 letni kamnosek Colussi je bil zaljubljen v svojo 21 letno hčerko Ivanko. Ker se mu ta ni hotela udati, jo je dne 14. t. m. hotel posiliti in ker se je krčevito branila, ji je prerezal z britvo vrat. Colussi sam se je zastrupil.

Načrt novega zakona za melijoracijski fond je predložil poslanski zbornici poljedelski minister. Fond se zviša že zdaj od 4 na 8 milijonov. Prispevek države za zazidavanje hudournikov se zviša od 50 na največ 70%; prispevek države k regulacijam rek in potokov se zviša na 40% (v posebnih slučajih tudi na 50%). — O stvari bomo še govorili.

Grozen vihar je divjal v ponedeljek dne 15. t. m. po vzhodno ormoških in sosednih medjimurskih goricah. Strašno je n. pr. razsajal pri Svetinjah, pri Sv. Bolfenku je šla toča med dežem. V nekaterih krajih v Medjimurju je pokrila zemljo kakor sneg.

Tatje so obiskali v soboto 13. t. m. ponoči središko okolico. Med drugim so odnesli v gostilni T. Šuleka na Grabah dva sodčka piva.

Proračun za melijoracijski fond za l. 1908. Nas zanima, koliko dobi Štajerska in posebej Spodnja Štajerska iz tega fonda. V celem se odda za različna dela iz fonda v l. 1908. 6 milijonov 116.517 K 64 vin. Od tega odpade na Štajersko a) za nadaljevalna dela: 199.833·33 K, od tega za Spodnje Štajersko 65.850 K (za regulacijo Pesnice in Hudinje); b) za nova dela: 186.499·66 K od tega za Spodnje Štajersko — nič. O stvari še govorimo.

Gospodarski paberki.

Letošnja suša.

Žalostne vesti nam dohajajo iz vseh delov naše ožje domovine, kakor tudi iz ostalih pokrajin. Na vseh straneh tarnajo skrbni kmetovalci o preveliki suši, ki jim ugonablja upanje na obilno letino. V rani spomladi je bilo veliko deža, in ko je ta deževna doba prenehala, začele so se rastline v veliko veselje vsakega kmetovalca prav čvrsto razvijati. Vendar to upanje je splavalo po vodi. Iz nekaterih krajev prihajajo vesti, da niti najstarejši ljudje ne pomnijo takšne suše, posebno je ta šiba na Primorskem jako občutljiva. Že celi mesec maj nam ni prinesel izdatnega deža, ki bi rastline okrepčal in poživil. Toži kmet, ki ni gnojil, toži pa tudi oni, ki je gnojil. Suša je tako huda, da niti umetna gnojila niso v stanu učinkovati in se razločujejo z umetnimi gnojili gnojeni travniki in polja le v redkih slučajih od negnojenih. Ni čuda, če je zemlja popolnoma izsahnjena in ji primanjkuje vsake vlage, kako bi se naj potem hranilne snovi, katere spravimo z umetnimi gnojili v zemljo, tam razkrojile in postale od rastlin zavžitne. Umetno gnojenje je do sedaj toraj prav malo izdalo; vobče je znano in s poskusi dokazano, da se z umetnimi gnojili gnojenih zemljišč suša ne prime tako zelo, kakor negnojenih. Vendar naj naši kmetovalci ne obupajo, kajti hranilne snovi se v zemlji ne morejo poizgubiti in morajo toraj priti prej ali slej rastlinam v korist. Če se vreme spremeni na ugodnješo stran, da bi obilo deža, tedaj je pričakovati uspeh gotovo pri drugi košnji, najbolj gotovo pa prihodnje leto tem boljše, ravno tako na travnikih, kakor tudi pri vseh drugih kulturah. Žalostno preskušnjo so prestali letos oni, ki so gnojili enestransko, to je le s fosforovo kislino (ali s samo Tomasovo žlindro ali pa s samim superfosfatom). Napaka takšnega gnojenja se je že mnogokrat karala, vendar še ni bilo mogoče, tega tako udomačenega napačnega gnojenja (največ s samo Tomasovo žlindro) izpodriniti, šele škoda bo ljudi prepričala, da je edino pravo in koristno gnojiti poleg fosforovih gnojil (to so

Tomasova žlindra in superfosfat) tudi s kalijevimi gnojili (to so kajnit in 40% kalijeva sol). Umen kmetovalec iz Sevnice (Štajersko) nam tozadevno poroča sledeče: „Moram Vam naznaniti tudi, da tistim gospodarjem, ki so letos z umetnimi gnojili gnojili, pa napačno, niso rastline nič shajale, ali pa so se sedaj sploh vse posušile, ker vem za več mož, ki so se meni pritožili, da so s superfosfatom gnojili in sedaj imajo gole njive. Moje rastline so pa prav izvrstno pognale, samo ko sedaj ne bi taka suša potegnila". M.

Cena jajc na dunajskem trgu dne 16. junija 1908.

jajca v zabojih	à 36 k.	po	K 2·—
I-ma jajca v sodčkih	à 39 „	„	K 2.—
II-da „ „ „	à 40 „	„	K 2·—
Nižje in gor.-avstrijska	à 44 „	„	K 2·—
I-ma štajerska jajca	à 39 „	„	K 2·—
II-da „ „	à 40 „	„	K 2·—
I-ma moravska „	à 39 „	„	K 2.—
II-da „ „	à 40 „	„	K 2·—
Šleska jajca	à 42 „	„	K 2·—
Hrvaška „	à 40 „	„	K 2·—
Slavonska jajca	à 42 „	„	K 2·—

Za zaboj à 1440 kom.:

I-ma bačka jajca	à K	72
I-ma banatska jajca	à K	70
zgornjeogrska „	à K	68
I-ma sedmograška sortirana	à K	70
I-ma „ nesortirana	à K	68
bosanska jajca	à K	68
I-ma bolgarska jajca	à K	72
II-da „ „	à K	68
I-ma srbska „	à K	—
I-ma gališka jajca sortirana	à K	68
I-ma „ „ nesortirana	à K	67
I-ma ruska „	à K	72
II-da „ „	à K	70
I-ma srednja jajca	à K	62
I-ma mala „	à K	56

Društvene vesti.

Vransko. Opozarjamo vse kroge savinskega prebivalstva na veliko ljudsko veselico, ki se vrši dne 12. julija. To bo prava ljudska veselica, na katero hoče odbor Ciril-Metodove podružnice pritegniti zlasti naše kmečko ljudstvo ter ga seznaniti z namenom naše šolske družbe. Veselica se ne bode vršila v Brodeh, kakor smo prvotno poročali, ampak iz mnogih praktičnih ozirov na Konšekovem vrtu sredi trga. Svojo korporativno udeležbo sta prijavila poleg že zadnjič omenjenih društev tudi celjski in žalski Sokol. Obeta se nam pa tudi obilna udeležba iz Kamnika in Ljubljane. Vstopnice se razprodajajo po vsej Savinski dolini, na kar opozarjamo slavno občinstvo. Kakor vse kaže, se bo razvila ta veselica v veliko narodno manifestacijo. Zato bodi geslo vseh Savinčanov: V nedeljo, 12. julija vse na Vransko. Ostati doma ta dan bi bil pravi narodni greh.

Mariborski Sokol vabi k svojemu javnemu nastopu, ki se vrši v nedeljo, dne 21. rožnika t. l. na vrtu Narodnega doma v Mariboru s sledečim vsporedom:

A) Telovadba: 1. proste vaje; 2. nastop Sokolic: a) vaje z obročki, b) igra; 3. vaje na orodju: a) na drogu, b) na bradlji, c) na konju, d) na živem drogu, e) skok v višino.

B) Petje: Izvaja društveni moški zbor.

C) Razne zabave: Srečolov, kegljanje na dobitke itd.

D) Ples zvečer v veliki dvorani Narodnega doma.

Med posaneznimi točkami svira polnoštevilna občeznana narodna godba iz Slov. Bistrice, ki spremlja tudi proste vaje in vaje z obročki.

Veselica se vrši pri vsakem vremenu, v slučaju slabega vremena v dvoranah Nar. doma. — Začetek ob 3. uri popoldne.

Čisti dobiček se porabi za „Sokolski dom" v Mariboru.

Slov. akad. društvo „Slovenija" na Dunaju naznanja svoj III. redni občni zbor, ki se vrši 20. t. m. v lokalu „Zum grünen Tor" VIII. Lerchenfelderstrasse z običajnim sporedom. — Začetek ob 7. uri zvečer.

Slov. akad. društvo „Slovenija" na Dunaju naznanja četrtoletniški večer, ki se vrši 20. t. m. v lokalu „Zum grünen Tor" VIII., Lerchenfelderstrasse z sledečim sporedom: Govor, petje, prosta zabava. Začetek ob pol 9. uri zvečer.

Jugoslov. ak. društvo „Sloga" izbralo si je dne 6. t. m. sledeči odbor: predsednik Rudolf Dragotin, 1. tajnik Lazarević Milorad, 2. tajnik Kučan Jakov, blagajnik Klučenko Kserksej, revizorja: Topraktschieff Dobri in Manfred knez Borelli.

Loterijske številke.

Gradec, 13. junija 1908:	81, 80, 2, 52, 14.
Dunaj, „ „ „	17, 16, 21, 77, 41.

Listnica uredništva.

Dramlje: Bilo v „Domovini". V obeh listih nima pomena! Prijeli smo ga, kakor vidite, pri drugem repu. — **Dol, Polenšak, Obrlž:** Hvala! Prihodnjič!

Listnica upravništva.

Matjaž Podgorelec, Hum: Torej pa z bogom! Le dobro se pripravite za „drugi svet"!

Kovač,

ki prevzame kovačnico v najem pod ugodnimi pogoji, se išče. Pojasnila daje upravništvo „Narodnega Lista". — Kovačnica je v Slov. Gor. in daje obilo dela. — Kdor želi mesto sprejeti, naj se javi takoj. 141 2-1

Kdor hoče kupiti in prodati

dobičkanosna posestva

v lepih okraju blizu cest in tik cest, različnih velikosti in cen, od 6000 do 40.000 K, v ugodnih plačilnih obrokih, primernih razmerah vrednosti in izbrana boljša zemljišča in poslopja, za katera prevzame posredovanje **Rok Lončar,** posestnik v Ivenci pri Vojniku, okraj Celje. Ako pa kdo hoče kakšno boljše posestvo prodati, naj se mu pismeno naznani.

! Čevlji !

Priporočam svojo zalogo vsakovrstnega obuvala za moške, ženske in otroke; tudi turistovske čevlje po goiserskem načinu; domače in tovarniško delo po vsakovrstni ceni. — Vse se dobi in kupi pri

Ivan Berna

Gosposka ulica štev. 6 v Celju.

Zahvala.

Ker je razsajala po Savinski dolini bolezen smolika, doletela je tudi mene. Uničiti mi je hotela dve kobili. Ker je bila ena breja in sem že mislil, da ni rešitve več zanjo, se moram zahvaliti našemu vrlemu živinozdravniku gosp. Fišerju, ki se je potrudil in mi rešil obe kobili; tudi žrebe je čvrsto, da se vsakdo čudi. G. Fišerja toplo priporočam vsem živinorejcem.

Ložnica pri Žalcu, dne 16. junija 1908.

Andrej Zagode, krčmar.

Slovenci

zahtevajte v vsaki gostilni le najboljšo

Slatino kislo vodo

ki se prodaja v korist družbe sv. Cirila in Metoda. — Zalagatelj: 134 13-3

JAKOB VREČKO, Slovenjgradec.

Zgotovljeno

je prezidavanje trgovske hiše R. Stermecki v Celju, katera je sedaj popolnoma na novo urejena. — Velikanska zaloga, katera se je sedaj še z novodošlim blagom dopolnila, se bode zanaprej po čudovito nizkih cenah prodajala. Nikdo torej ne zamudi ob prihodu v Celje si trgovino ali vsaj izložbe ogledati, da se vsak sam prepriča o velikanski izbiri in čudovito nizkih cenah.

Vzorce proti vrnitvi na vse strani poštnine prosto.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze prisrčnega sočutja povodom smrti moje ljube matere

Katarine Šinko

izrekam tem potom najsrčnejšo zahvalo. Posebno se zahvaljujem vlč. duhovščini, gg. pevcem za ginljivo petje, vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, ki so dragi ranjki izkazali zadnjo čast.

Trg Središče, dne 11. junija 1908.

350 1 **J. Šinko.**

Kdor želi kupiti **uro, srebrnino** ali **zlatnino,** naj se obrne na največjo in najcenejšo tvrdko

Rafael Salmič

v „Narodnem domu" v Celju

Velikanska zaloga niklastih, jeklenih, srebrnih in zlatih žepnih ur, budilk, vsakovrstnih stenskih ur, srebrnih in zlatih prstanov, uhanov, zapestnic, verižic, priveskov itd. Velika izber **očal, naočnikov,** zdravniških in drugih **termometrov, barometrov, tehtnic** za **vino, mošt, žganje** itd. Prosim, **oglejte** si mojo trgovino in zalogo.

Velika delavnica za vsakovrstna popravila.

Vsakomur je na ogled stotine zahvalnih in priznalnih pisem.

Naročite cenike, katere razpošiljam zastonj in poštnine prosto. 3 12-11

Točna postrežba! Nizke cene!

Slovenci, kupujte vžigalice v korist družbi sv. Cirila in Metoda!

Adolf Bursik

čevljar v Celju, Gledališka ulica št. 9

izdeluje vse različne vrste obutal v modernih fazonah in po solidnih cenah.

5 52-24

Kupujte narodni kolek!

Trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami, prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

7 52-25

Zvezna trgovina

Celje, Rotovška ulica št. 2

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

svinčniki peresa peresniki radirke kamenčki tablice gobice črnilo

Trgovske knjige v vseh velikostih črtane z eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl. ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

za občinske urade krajne šolske svete, učiteljstvo, župnijske urade, okrajne zastope, užitninske zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Lastna zaloga šol. zvezkov in risank.

Papirnate vreče vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah

Štambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cvetlicami od najpriprostejše do najfinejše.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznano dobro blago. Solidna in točna postrežba.

Edino pristen je le z zeleno nuno Thierryjev balzam kot varstveno znamko. Najmanjša pošiljatva 12/2 ali 6/1 ali 1 patent potovalno družinsko steklenico K 5. Skladanje prosto.

Thierryjevo centifolij-mazilo. Najmanjša pošiljatva 2 dozi K 3·60. Sklad. prosto.

Povsod priznana kot **najboljša domača sredstva** zoper želodčne bolečine, zgago (gorečico), krče, kašelj, zasliženje, vnetja, poškodbe, **rane** itd. Naslovite naročilo ali denarno pošiljatev na **A. THIERRY, lekarna k angelju varuhu v Pregradi pri Rogatcu.** Zaloge skoro v vseh lekarnah. 107 33—10

Oddaja stavbe

enonadstropnega prizidka k sedanjemu šolskemu poslopju v Zibiki.

Ustmena zniževalna dražba se bo vršila v četrtek, dne 25. junija 1908 ob 2. uri popoldne v šolskem poslopju v Zibiki.

Stavba se bo oddala le enemu glavnemu podjetniku. Izklicana cena znaša 12.600 K.

Stavbeni operat, sestoječ iz stavbenih načrtov, stroškovnika, stavbenega dovoljenja in stavbenih pogojev je na vpogled razpoložen v šolski pisarni v Zibiki in pri okrajnem šolskem svetu (okrajno glavarstvo) v Celju.

Vsak dražbenik mora pred pričetkom dražbe položiti varščino v znesku 1260 K.

Krajni šolski svet v Zibiki, okraj Šmarje

dne 4. junija 1908.

341 3-3 Načelnik: **Martin Kočevar.**

Darujte za Narodni sklad!

Sveto-trojiški vrelec!

Izvrstna slatina!

Čast mi je, p. n. občinstvu vljudno naznaniti, da pričnem, ker so vsa preddela izvršena, s **prodajo.** Tudi na **c. kr. splošni preskuševalnici za živila v Gradcu** je bil **sveto-trojiški vrelec** analiziran in kot dobra slatina preskušen.

Kot dietetična slatina se najtopleje priporoča.

Naročila prevzame

FRANC SCHÜTZ, Sv. Trojica v Slov. goricah.

Preprodajalci imajo visok popust. 113 —8

Kreditna in stavbena zadruga „Lastni dom v Celju

Celje •• Rotovška ulica štev. 12, I. nadstropje •• Celje

Cekovni račun pošt. hran. št. 54.366.

Uraduje vsako **sredo** in **soboto** od 8. do 12. ure predpoldne in od 2. do 6. ure popoldne. Pojasnila se dobijo vsak dan pri tajniku v pisarni ali pa pri udih načelstva. Zadruga „Lastni dom" je **kreditni zavod** in sprejema od vsakogar **hranilne vloge,** katere

Telefon št. 48.

obrestuje stalno po 5%

od dneva vloge do dneva vzdiga. **Rentni davek** plačuje zadruga sama, ne da bi ga vlagateljem odtegovala. Zadruga dovoljuje v prvi vrsti **zemljiški in stavbeni kredit** ter predujme na knjižne terjatve, račune itd. do gotove visokosti in po dogovoru. — Vlagateljem so na razpolaganje **hranilni nabiralniki (pušice),** ki so najpripravnejše sredstvo za varčevanje. Izmed slovenskih zavodov ima le zadruga **„Lastni dom"** vpeljane te hranilne nabiralnike.

73 16-15

Lastnik in izdajatelj: Narodna založba v Celju. Odgovorni urednik Vekoslav Spindler. Tisk Zvezne tiskarne v Celju